

Sygn. akt II CZ 83/13

POSTANOWIENIE

Dnia 4 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa I. G.
przeciwko K.K. o zachówek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 grudnia 2013 r.
zażalenia pozwanej
na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...] z dnia 28 maja 2013 r.,

oddala zażalenie i zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1 800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2013 r. oddalił apelację pozwanej K. K. od wyroku Sądu Okręgowego w S. W dniu 14 maja 2013 r. pozwana złożyła wniosek o sporządzenie i doręczenie jej uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego. Następnego dnia (15 maja 2013 r.) skierowała do sądu wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku wysłanego dzień wcześniej. Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 28 maja 2013 r. oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, ponieważ uznał, że zaniedbania pełnomocnika pozwanej, który nie poinformował jej o rzeczywistej dacie wydania wyroku są okolicznościami zawinionymi przez stronę, która ponosi ryzyko dokonanego wyboru pełnomocnika. W razie poniesienia szkody z powodu niewłaściwego wykonywania przez pełnomocnika obowiązków strona może jedynie dochodzić roszczeń odszkodowawczych od tego pełnomocnika. Z kolei wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sąd odrzucił jako spóźniony, gdyż termin do złożenia tego wniosku upłynął 2 maja 2013 r.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 28 maja 2013 r. o odrzuceniu wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku pozwana zarzuciła naruszenie art. 168 § 1 k.p.c. i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz o przyjęcie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

W odpowiedzi na zażalenie pozwanej powódka domagała się jego oddalenia i zasądzenia od pozwanej na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie sądu drugiej instancji oddalające wniosek o przywrócenie terminu do zgłoszenia żądania sporządzenia uzasadnienia wyroku tego sądu nie jest zaskarżalne, ponieważ nie kończy postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 394¹ § 2 k.p.c. Charakter postanowienia kończącego postępowanie ma natomiast postanowienie o odrzuceniu zgłoszonego żądania jako spóźnionego, wobec nieuwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu. Zasadność odmowy przywrócenia terminu może jednak - na podstawie art. 380 w związku z art. 398²¹

i art. 394¹ § 3 k.p.c. - zostać zbadana na wniosek strony. Sąd rozpoznający zażalenie na skutek takiego wniosku może rozpatrzyć niezaskarżalne odrębnie postanowienia sądu drugiej instancji, które miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Taki wpływ niewątpliwie ma postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do żądania sporządzenia uzasadnienia wyroku. Wniosek musi jednak zostać wyartykułowany w zażaleniu, które składa profesjonalny pełnomocnik (por. np. postanowienia Sadu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2012 r., IV CZ 109/11, Lex nr 1341668 i z dnia 21 marca 2013 r., II CZ 4/13, Lex nr 1341668 i powołane w nich orzecznictwo). W braku takiego wniosku przeprowadzenie kontroli nie jest dopuszczalne.

W konsekwencji zarzuty skarżącej, dotyczące niezasadności odmowy przywrócenia terminu nie mogą zostać uwzględnione, ponieważ zaskarżone postanowienie nie dotyczy przywrócenia terminu lecz odrzucenia spóźnionego wniosku o sporządzenie uzasadnienia. Fakt niedotrzymania tygodniowego terminu do dokonania tej czynności, przewidzianego w art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., liczonego od dnia ogłoszenia wyroku nie budzi wątpliwości.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie i orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 398²¹, art. 391 § 1 i art. 394¹ § 3 k.p.c., a także uwzględniając treść § 2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 6 i § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., 490) .